פטר הארנבון בבית הספר

כתבה לאויסה פילץ

ציירה ויצ'ניה אלברט

פטר הארנבון בבית הספר

העלמה פגי המרמוטה לימדה שתי כיתות ילדים בחור גדול, בין שורשי עץ האורן.

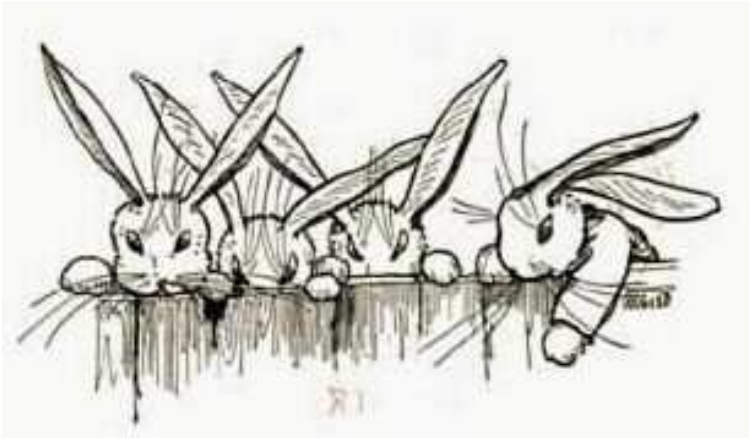

היא הייתה הבכורה במשפחת המרמוטות, ונחשבה כמשכילה ביותר במשפחתה ובין ידידיה.

האמת היא שקשה מאוד
היה לה ללמד את האחים
והאחיות שלה, ובמיוחד
את בילי המרמוטה,
שהיה לחברו הטוב ביותר
של פטר הארנבון.

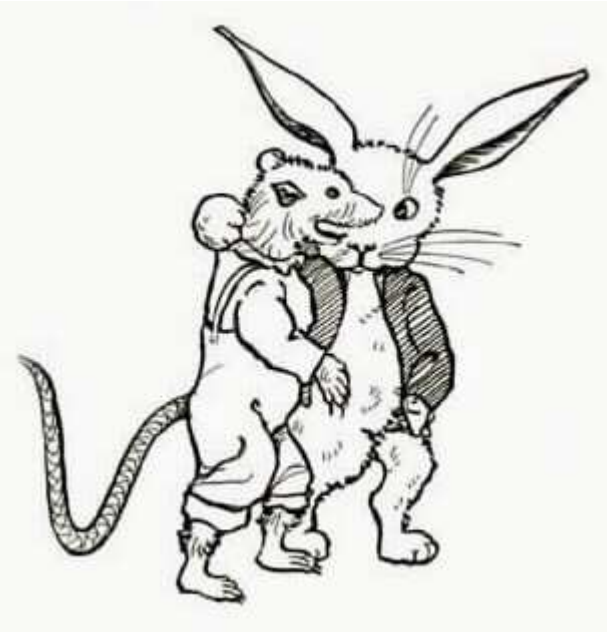

בכל אופן האחים הבטיחו להשתדל ולהתייחס אליה בכבוד, ובזה הייתה צריכה להסתפק, אם רצתה בכך ואם לאו.

אמא המרמוטה נתנה תמיד גיבוי לילדיה הקטנים יותר, ואמרה לעלמה פגי שיחסה לאחים ואחיות הקטנים שלה הוא ממש מביש.

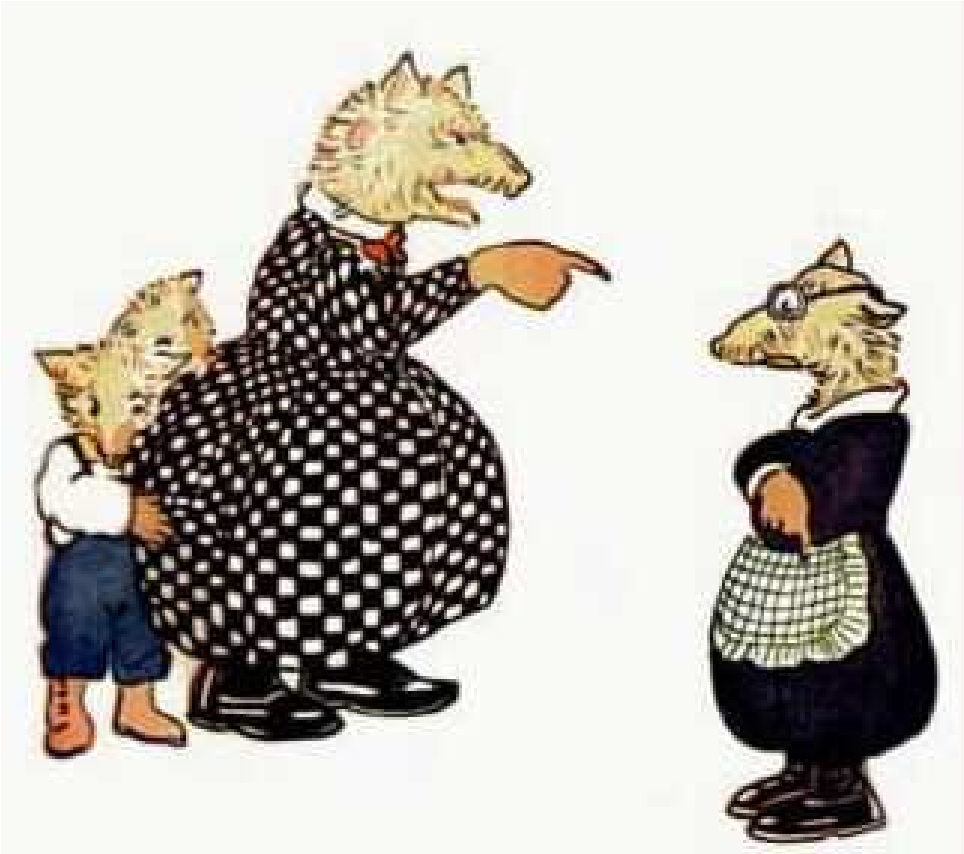

השעורים התקיימו בערבים, כי העטלפים
והגחליליות רצו גם הם להשתתף בהם.
האילניות שדאגו מאוד לצליל קולותיהם,
הודיעו שישתתפו בשעורים אם יהיה בהם
גם מקצוע פיתוח קול.

אי-לכך, פגי המרמוטה שכנעה קרפדה זקנה אחת, שאת קולה ניתן היה לשמוע לקילומטרים רבים, שתבוא ותתן שעורים כאלה. כתוצאה מכך גם צרצרים וחרוביות הצטרפו לבית-הספר.

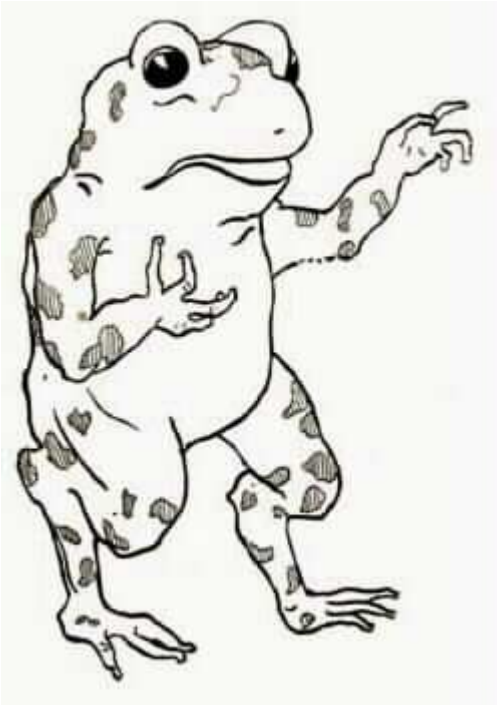

תחילה היה ויכוח קטן עם הקרפדה בעניין המשכורת, אך כאשר פגי הציגה את רשימת התלמידים, הקרפדה נענתה ללא בעיות.

וכך, בערב קיצי אחד,
מנהלת בית-הספר ריכזה
את כל התלמידים
והשעורים התחילו.
התברר שבית-הספר הוא
גדול מאוד, כי למעשה
השתתפה בו הקהילה
כולה.

הראשון הגיע חזיר-הים השמן. הוא הספיק לתפוס תנומה עוד לפני שיתר התלמידים הגיעו.

חזיר-הים הביא עמו אוכל לארוחת ערב, אותו זלל בהיתחבא. במציעות הוא לא עשה בבית-הספר הרבה, אלא אכל וישן.

לכן הוא לא התקדם בלימודיו, ואמו חשבה כל הזמן להוציאו משם.

בלילה בו נפתחו
הלימודים פטר
הארנבון ואחותו זנב
הצמר הלכו תחת
ירח גדול, שהאיר
את כל הסביבה.

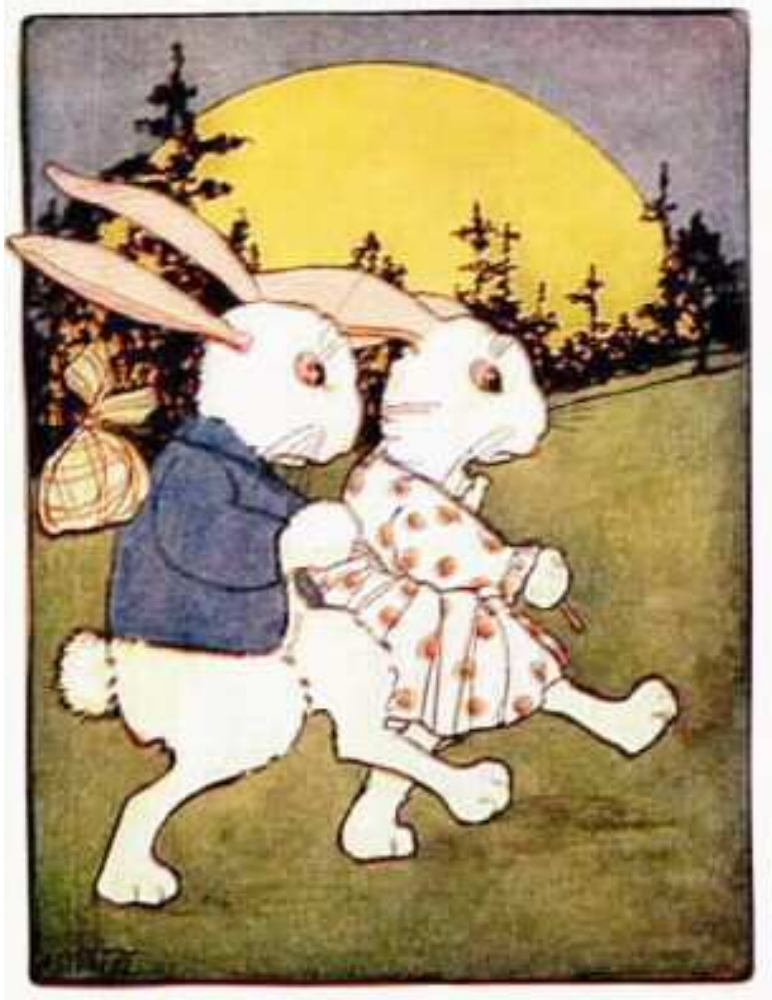

שניהם חשבו שברצון היו
נשארים בבית, ופטר חשב
ברצינות להבריז.
רק מראה השמש, דביבון
גדול, מנע זאת.

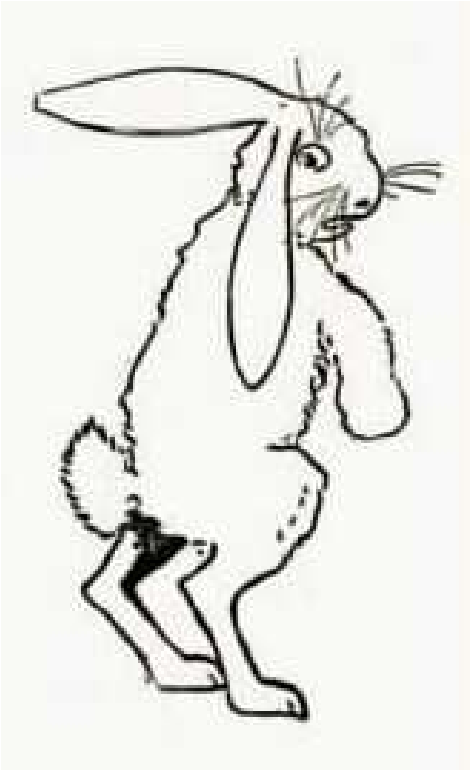

לדביבון זה היו שיניים גדולות וחדות, וגם הציפורניים שלו היו מפחידות!
פטר הארנבון תפס מקום בדיוק מאחורי חזירון-הים השמן, שבינתיים גמר את תנומתו, וישב ער על עלה גדול, שמתחתיו הסתיר את ארוחתו.

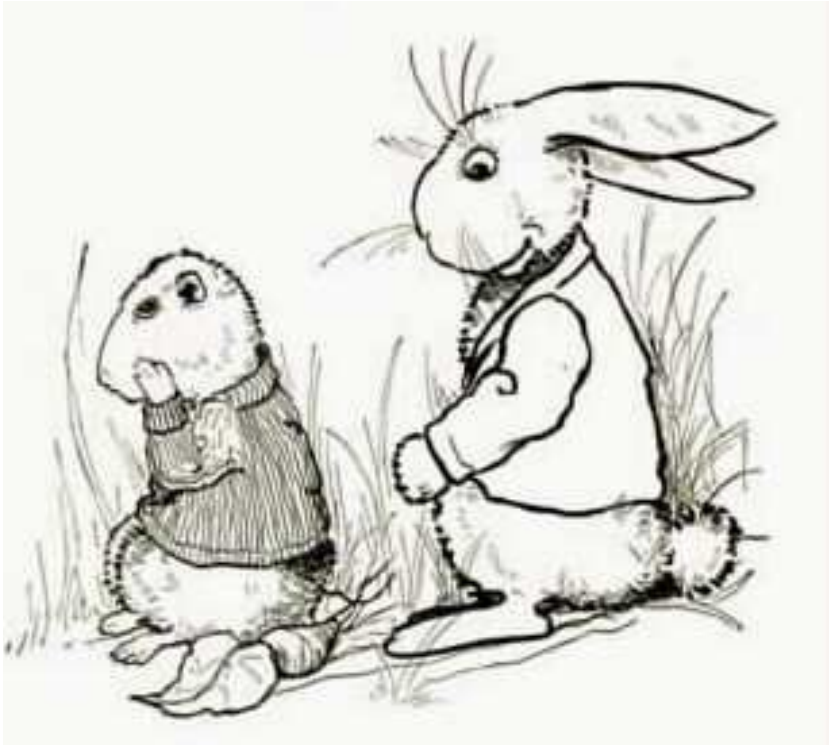

הדבר לא היה לו נוח במיוחד, כי הגזרים, שקיבל לארוחתו, היו קשים וגבשושיים. אך עדיף היה לסבול קצת אי-נוחות מאשר שפגי המרמוטה תחרים אותם.

והיא בוודאי הייתה עושה זאת אילו גילתה אותם. כי אכילה בבית-הספר הייתה אסורה בהחלט.
כל התלמידים התיישבו בחצי-מעגל על האזוב הרך והירוק, כשפגי המרמוטה במרכז.

היא השהתה זמן מה את תחילת הלימודים כי הפרד הלבן, הזקן, רצה לבוא אף הוא. אך הוא לא הגיע כי היה סגור בתוך האורווה, וישן שם חזק.

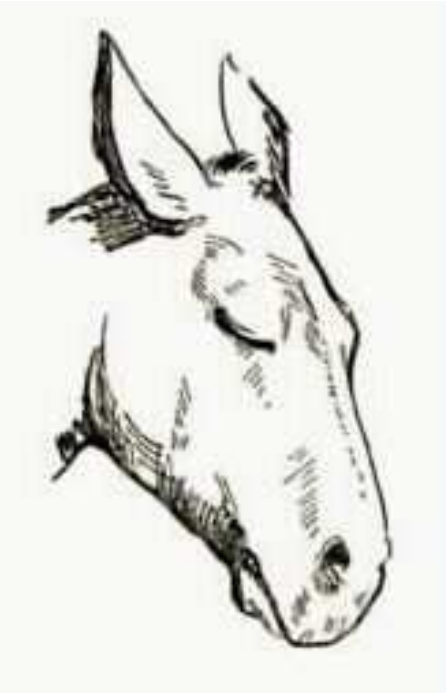

בכל זאת, אחרי רגעים אחדים הוחל בלימודים. לא היו שם מחברות או עפרונות, אך במקומם חולקו לתלמידים עלים גדולים ועגולים.
פגי המרמוטה קבעה שני סנאים כתלמידים תורנים למשך כל העונה.

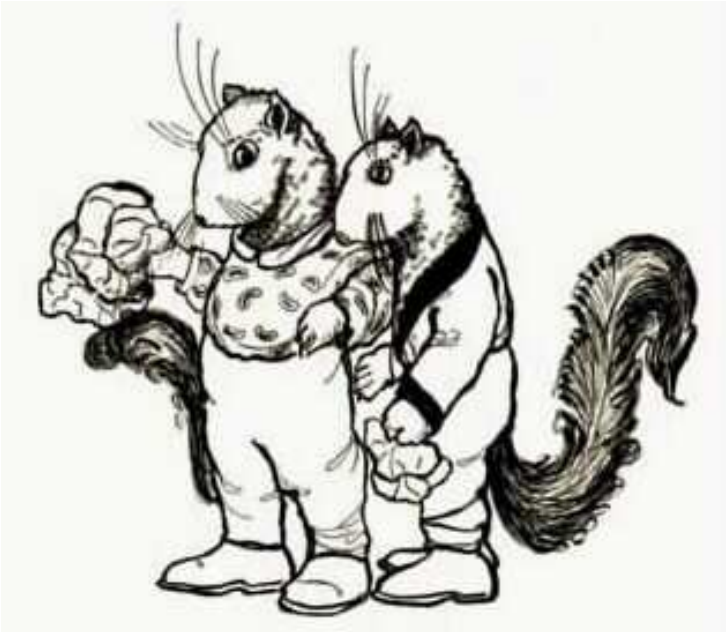

זה גרם להתמרמרות רבה, כי כל התלמידים רצו להיות תורנים.
אך הסנאים לא חילקו שום דבר שיכול היה לשמש כעפרונות, מהסיבה הפשוטה, שלא היה כל דבר כזה

חזיר-הים השמן אכל מיד
את העלה שקיבל.
הוא התבלבל מאוד
כשקראו לו לדקלם.

לא היה לו כל מושג מה הוא צריך לדקלם, והוא עמד שם עם הפה פעור, ומצמץ בעיניו. הוא היה בטוח שפטר הארנבון מוציא באותו הרגע את האוכל שלו ממקום המחבוא.

ובאמת זה מה שהיה. ומאחר שחזיר-הים לא יכול היה למצוא כל דבר כדי לדקלם, וחשש מאוד לגורל ארוחתו, הוא התיישב בפתאומיות במקומו.

וכאן הרגיש שהגבשושיות
של הגזר נעלמו.
כי פטר הארנבון הסתיר את
חבילת הארוחה מאחורי
גבה של זנב הצמר, שישבה
לידו.

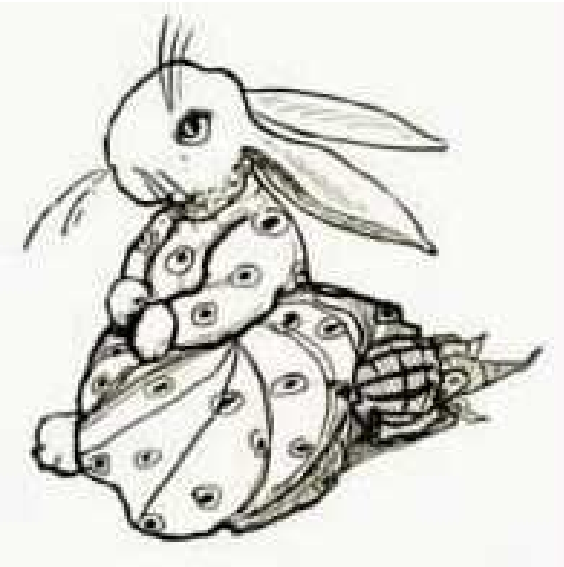

פטר גיחך, קפץ ממקומו
וצעק בקול רם:
"הוא אכל את המחברת! הוא
אכל את המחברת!"

הדבר הרגיז נורא את חזיר-הים. הוא הושיט את ידו, תפס את העלה של פטר, ותקע אותו לפיו. מאחר שממילא לא היה כל שימוש לעלים-מחברות, איך שפגי המרמוטה קראה להם, הרי שכל יתר התלמידים התחילו לאכול אותם גם כן.

אך חזיר-הים נענש
והיה צריך במשך כל
העונה לעמוד בפינה,
כשכובע הטמבל
המחודד על ראשו.

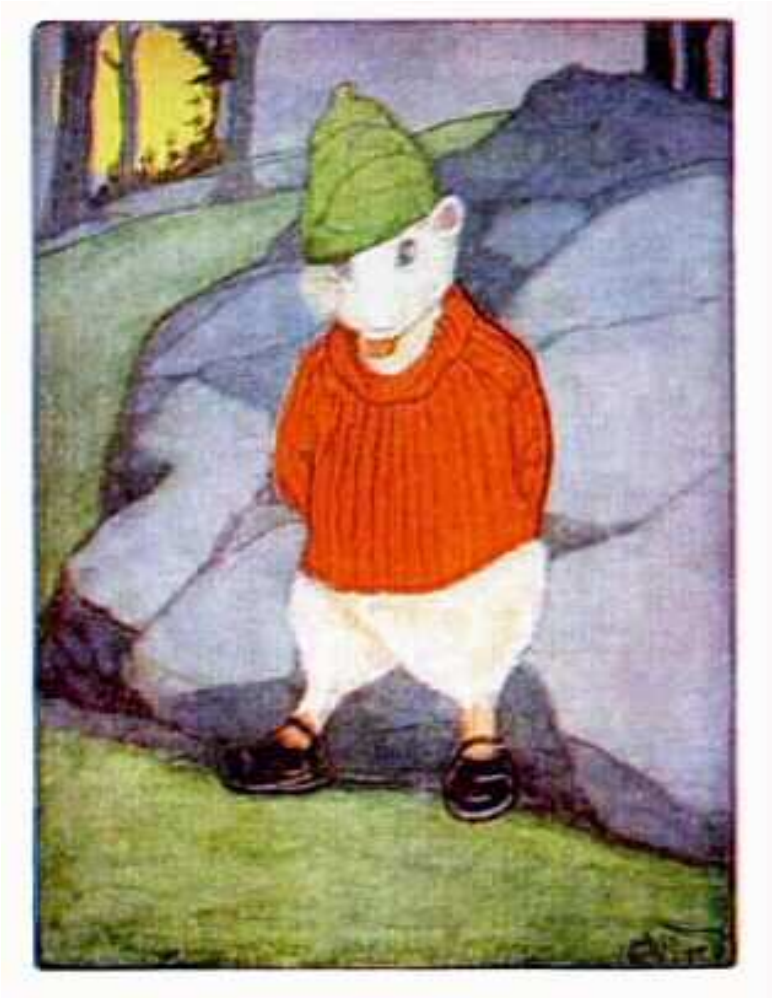

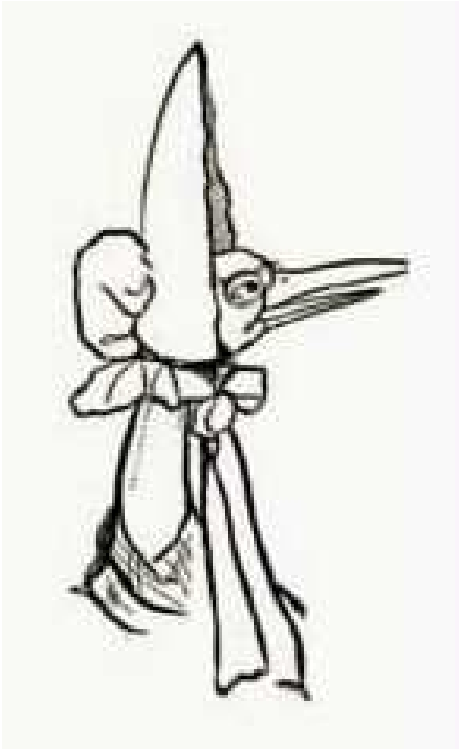

עכשיו הודיעה פגי המרמוטה שהשיעור הראשון נגמר. אבל התלמידים דרשו לקיים את שעור פיתוח הקול ולכן פגי קראה לקרפדה הזקנה. אלא שזו כלל לא הגיעה. אך באותו הרגע באה סבתא האווזה ובעדינות רבה הודיעה שהיא בלעה את הקרפדה לפני רגע.

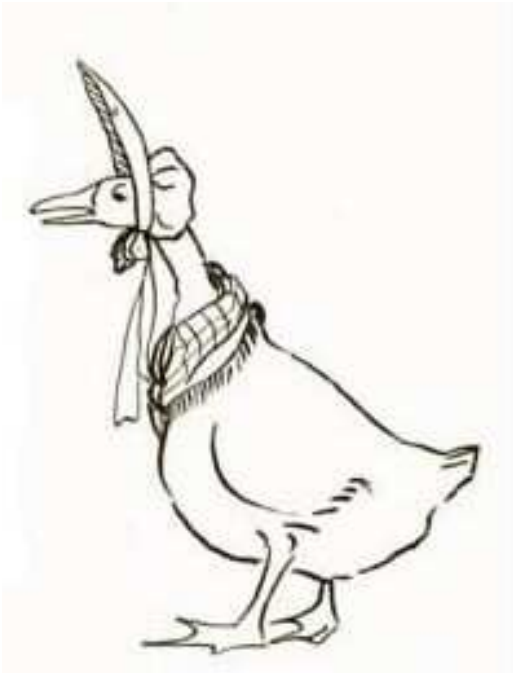

מובן שפגי המרמוטה דרשה מיד שסבתא האווזה תמלא את מקום הקרפדה ותתחיל בשיעור פיתוח הקול. כי אם היא בלעה את מורת הזמרה יש לה בוודאי קול נאה.
אבל סבתא האווזה ידעה רק לאומר "ש-ש-ש-ש", וחוץ מזה היא הביטה ברעבון כזה מסביב, שהאילניות נבהלו מאוד.

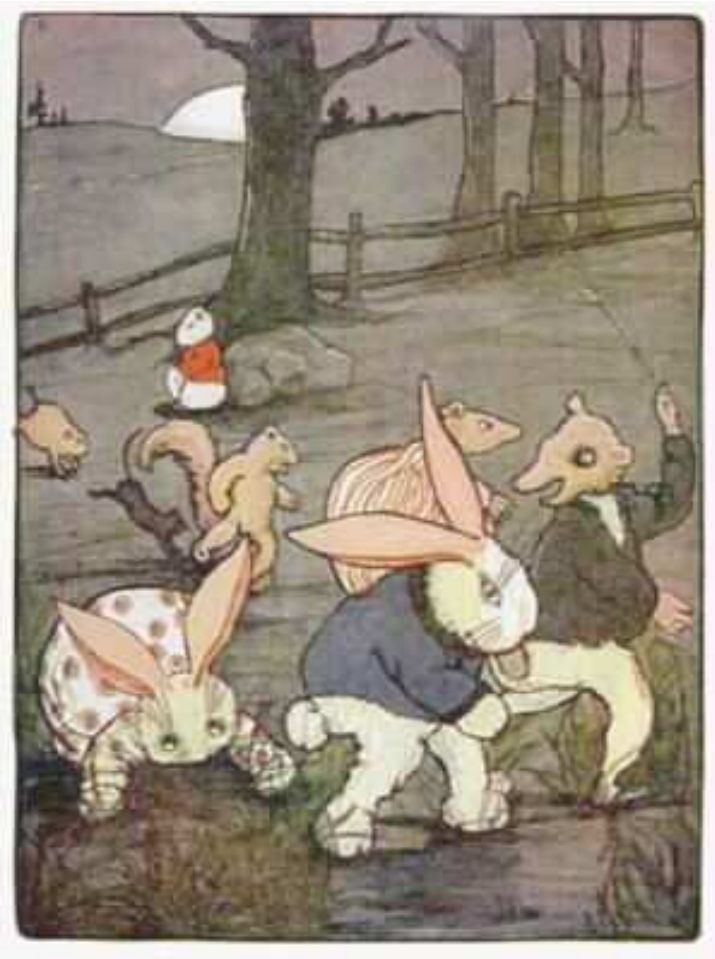

על כן פגי המרמוטה הכריזה שגם
השיעור השני הסתיים.
במשך כל אותו הזמן כל החיות
רעשו מאוד, והתלמיד השקט
היחידי היה חזיר-הים, שעמד
בפינתו, עם כובע הטמבל על ראשו,
מרוב הייאוש פגי המרמוטה הודיעה
שבית-הספר סגור למשך כל העונה.
כל התלמידים התפזרו בשמחה,
מלבד חזיר-הים השמן, שנשאר
בפינה ונרדם.
וכמה שאני יודעת, הוא יכול להיות שם עוד היום.